

I. komentár: Čo je komunistická strana

Úvod

Po viac ako 5000 rokov vytvárali Číňania v krajine zavlažovanej Žltou riekou a riekou Jang-c'-ťiang veľkolepú civilizáciu. Počas tohto dlhého časového obdobia dynastie prichádzali a odchádzali a čínska kultúra rástla a upadala. Na historickom javisku Číny sa odohrávali veľké a dojemné príbehy.

Rok 1840, ktorý historici bežne považujú za začiatok súčasnej čínskej éry, odštartoval v Číne cestu od tradície k modernizácii. Čínska civilizácia prešla od tej doby štyrmi etapami dejinných výziev a odozvami na ne. Prvé tri etapy zahŕňali inváziu spojeneckých anglo-francúzskych síl do Pekingu na začiatku 60. rokov 19. storočia, čínsko-japonskú vojnu v roku 1894 (tiež nazývanú „vojna Ťia-wu“) a rusko-japonskú vojnu na severovýchode Číny v roku 1906.

Na tieto tri etapy výziev odpovedala Čína postupným približovaním sa Západu, ktoré sa prejavilo predovšetkým dovozom moderných tovarov a zbraní.

Ďalej Čína odpovedala inštitucionálnymi zmenami prostredníctvom reformného hnutia v roku 1898 – pokusom o zriadenie konštitučnej vlády v závere neskorej dynastie Čching. Treťou odpoveďou bola v roku 1911 sinchajská revolúcia¹.

I napriek tomu, že z prvej svetovej vojny vyšla Čína víťazne, nebola považovaná za veľmoc. Veľa Číňanov si myslelo, že ciele prvých troch etáp neboli dosiahnuté. Hnutie 4. mája² viedlo k štvrtému pokusu riešenia existujúcich problémov v spoločnosti a vyvrcholilo úplným pozápadnením čínskej kultúry prostredníctvom komunistického hnutia a jeho revolúcie.

Tento komentár sa týka dopadu poslednej etapy, t. j. dopadu komunistického hnutia a Komunistickej strany na čínsku civilizáciu. Pozrime sa bližšie na výsledok toho, čo si Čína vybrala. Za posledných 160 rokov čínskej histórie zomrelo neprirodzenou smrťou takmer 100 miliónov ľudí a čínska tradičná kultúra a jej civilizácia boli nenávratne zničené.

I. Spoliehanie sa na násilie a teror pre získanie a udržanie si moci

„Komunisti pokladajú za nedôstojné tajiť svoje názory a úmysly. Otvorene vyhlasujú, že ich ciele sa dajú dosiahnuť len násilným zvrhnutím celého doterajšieho spoločenského zriadenia.“³

Tento citát pochádza zo záverečného odseku *Komunistického manifestu*, základného dokumentu Komunistickej strany. Násilie je hlavným a jediným prostriedkom, ktorým komunistická strana získala moc. Tento charakteristický rys bol prenášaný do všetkých ďalších podôb strany od jej vzniku.

Prvá komunistická strana na svete bola v skutočnosti založená mnoho rokov po smrti Karla Marxa. Rok po Októbrovej revolúcii v roku 1917 sa zrodila „Všeruská komunistická strana

¹ Sinchajská revolúcia (alebo čínska revolúcia I), pomenovaná podľa čínskeho roku Sin-chaj (1911), bola zvrhnutím čínskej vládnucej dynastie Čching a založením Čínskej republiky (10. októbra 1911 – 12. februára 1912).

² Hnutie štvrtého mája bolo prvým masovým hnutím v čínskych moderných dejinách, začalo 4. mája 1919.

³ Citát z Manifestu komunistickej strany.

(boľševici)“, neskôr známa ako Komunistická strana Sovietskeho zväzu. Táto strana sa rozvinula za použitia násilia proti „triednym nepriateľom“ a bola udržiavaná prostredníctvom násilia voči členom strany a bežným občanom. Behom stalinských čistiek v 30. rokoch 20. storočia zmasakrovala Komunistická strana Sovietskeho zväzu viac ako 20 miliónov takzvaných špiónov, zradcov a osôb s „odlišnými názormi“.

ČKS zahájila svoju existenciu ako pobočka Komunistickej strany Sovietskeho zväzu v rámci Tretej komunistickej internacionály. Preto prirodzene zdedila sklon k zabíjaniu. Počas prvej občianskej vojny, keď komunisti bojovali v rokoch 1927 – 1936 s Čínskou národnou stranou (Kuomintang, KMT), klesol počet obyvateľov provincie Ťiang-si z viac ako 20 miliónov na približne 10 miliónov. Aj z týchto čísiel je jasné, akú škodu spôsobuje násilie páchané ČKS.

Použitie násilia sa môže stať nevyhnutným pri pokusoch o získanie politickej moci, no doteraz sa nikdy nevyskytol režim tak dychtiaci po zabíjaní ako ČKS, zvlášť v inak pokojných obdobiach mieru. Od roku 1949, keď ČKS vyhrala vojnu proti Kuomintangu a zjednotila Čínu, presiahol počet jej obetí celkový počet mŕtvych počas všetkých vojen v rokoch 1921 až 1949.

ČKS aplikuje Darwinovu teóriu konkurencie živočíšnych druhov na ľudské vzťahy a ľudskú históriu.

Dobрым príkladom použitia násilia stranou je jej podpora Červených Kmérov v Kambodži. Červení Kméri vyvraždili štvrtinu kambodžskej populácie vrátane takmer celej čínskej menšiny v krajine. Čína dodnes bráni snahám medzinárodného spoločenstva postaviť Červených Kmérov pred súd, ako aj odhaleniu podielu ČKS na tejto genocíde.

ČKS má úzke vzťahy s niektorými z najbrutálnejších revolučných ozbrojených síl a despotických režimov. Okrem Červených Kmérov spolupracuje s komunistickými stranami v Indonézii, na Filipínach, v Malajzii, vo Vietname, v Barme, Laose a Nepále – všetky komunistické strany týchto krajín boli založené s podporou ČKS. Mnohí vedúci predstavitelia týchto komunistických strán sú Číňania a niektorí sa dodnes skrývajú v samotnej Číne.

K ďalším komunistickým stranám postaveným na maoistickom základe patrí juhoamerická Komunistická strana Peru – Svetlý chodník a japonská Červená armáda. Ich zverstvá už boli svetovým spoločenstvom odsúdené.

Jednou z teórií, ku ktorej sa komunisti obracajú, je sociálny darvinizmus. Komunistická strana aplikuje Darwinovu teóriu súťaživosti medzi živočíšnymi druhmi na ľudské vzťahy a ľudské dejiny. Tvrdí, že triedny boj je jedinou hnacou silou spoločenského pokroku. Boj sa preto stal prvotnou „vierou“ komunistickej strany, nástrojom k získaniu a udržaniu politickej kontroly. Napríklad slávny Maov citát: „S 800 miliónmi ľudí, ako by to mohlo fungovať bez boja?“ poukazuje na logiku „prežitia najsilnejšieho“.

Podľa ďalšieho známeho Maovho citátu by sa kultúrna revolúcia mala uskutočňovať „každých 7 alebo 8 rokov“⁴. Opakované použitie sily je dôležitým prostriedkom, ktorým si ČKS udržiava vládu v Číne. Cieľom použitia sily je vytvoriť teror. Každý boj a každé hnutie jej slúžilo k zdokonaleniu sa v terore, aby sa čínski ľudia triasli strachom, boli vystavení teroru a postupne tak boli zotročení pod kontrolou ČKS.

Terorizmus je dnes hlavným nepriateľom civilizovaného a slobodného sveta. Krutý terorizmus ČKS sa vďaka štátnemu aparátu odohráva vo veľkom meradle, trvá už mnoho rokov a jeho dôsledky sú oveľa ničivejšie. Ani dnes, v 21. storočí, by sme nemali zabúdať na túto vrozenú povahu komunistickej strany, lebo to, aká strana v skutočnosti je, určuje jej budúcnosť.

⁴ Z listu Mao Ce-tunga svojej žene Ťiang Čching (1966).

II. Používanie klamstiev na ospravedlnenie násilia

Úroveň kultivovanosti režimu môže byť meraná stupňom, do akého používa násilie. To, že sa komunistické režimy uchýlili k násiliu, znamenalo obrovský krok späť pre celú ľudskú civilizáciu. Niektorí ľudia bohužiaľ veria, že násilie je prostriedkom spoločenského vývoja a komunistickú stranu dokonca považujú za pokrokovú.

Toto akceptovanie násilia môžeme chápať ako výsledok šikovnej a neprekonateľnej schopnosti Komunistickej strany podvádzať a klamať, čo je jej ďalšou zdedenou črtou.

„V mladosti sme považovali USA za vysnívanú krajinu. Veríme, že je to čiastočne aj vďaka faktu, že USA nikdy neokupovali Čínu, ani nezahájili žiaden útok voči Číne. V podstate si Číňania udržiavajú o USA dobrú mienku, ktorá je založená na demokratickom a otvorenom zmýšľaní ich ľudí.“

Tento výňatok pochádza z úvodníka zverejneného 4. júla 1947 v denníku Nová Čína, oficiálnych novinách ČKS. Iba o tri roky neskôr poslala ČKS svojich vojakov, aby bojovali proti americkým vojskám v Severnej Kórei a vykreslila Američanov ako najhorších imperialistov na svete. Každý Číňan z pevninskej Číny by bol prekvapený, keby si prečítal tento úvodník napísaný pred päťdesiatimi rokmi. ČKS zakázala všetky publikácie, ktoré citovali podobné rané pasáže a publikovala prepracované verzie.

Od svojho nástupu k moci používala ČKS rovnaké ľsti, či už išlo o odstránenie kontrarevolucionárov (1950 – 53), „spoluprácu“ verejných a súkromných podnikov (1954 – 57), antipracovné hnutie (1957), kultúrnu revolúciu (1966 – 1976), Masaker na Námestí nebeského pokoja (1989) či najnovšie prenasledovanie Falun Gongu, ktoré začalo v roku 1999.

Neustále sa vyvíjajúce princípy komunistickej strany sa väčšinou navzájom popierajú.

Neslávne známym príkladom bolo prenasledovanie intelektuálov v roku 1957. ČKS vyzvala intelektuálov, aby vyjadrili svoje názory, no potom ich prenasledovala ako „pravičiarov“, pričom použila ich vlastné prejavy ako dôkaz ich „zločinov“.

Keď niektorí prenasledovaní kritizovali a označili ho za sprisahanie alebo „temný komplot“, Mao verejne prehlásil: „Nie je to temný komplot, je to otvorený podvod.“

Podvod a klamstvá hrali veľmi dôležitú úlohu pri získavaní a udržiavaní nadvlády ČKS. Čína sa teší najdlhším a najúplnejším dejinám na svete a čínski intelektuáli už od dávnych čias vkladali najväčšie nádeje práve do jej histórie. Číňania používali históriu na zhodnotenie súčasnej reality a na dosiahnutie osobného duchovného pozdvihnutia.

Strana ale zneužila históriu, aby slúžila jej vlastnému režimu. ČKS praktizovala prekrúcanie a zatajovanie historických právd. Vo svojej propagande a publikáciách režimu prepísala ČKS históriu už od doby tak dávnej ako je Obdobie jari a jesene (770 – 476 pr. n. l.) či obdobie Bojujúcich štátov (475 – 221 pr. n. l.), až po nedávnu dobu, kultúrnu revolúciu.

Takéto falšovanie histórie začalo v roku 1949 a pokračovalo ďalších viac ako päťdesiat rokov a všetky snahy o uvedenie historických právd na pravú mieru ČKS nemilosrdne zablokovala a eliminovala.

Keď už násilie nestačí na udržanie moci, ČKS sa uchýľuje k podvodom a klamstvám, ktoré slúžia na ospravedlnenie a zamaskovanie vlády násilia.

Prirodzene, komunistická strana podvody a klamstvá nevynašla, sú to prastaré prejavy darebáctva, ktoré komunistická strana bez hanby využila.

ČKS sľúbila pôdu roľníkom, továrne robotníkom, slobodu a demokraciu intelektuálom a mier každému. Žiaden z týchto sľubov sa nikdy neuskutočnil. Jedna generácia Číňanov zomrela podvedená a ďalšia je naďalej podvádzaná. Toto je najväčším žiaľom čínskeho ľudu, najnešťastnejším aspektom čínskeho národa.

III. Neustále sa meniace princípy

V televíznej prezidentskej debate v USA v roku 2004 jeden prezidentský kandidát povedal, že človek môže zmeniť taktiku, ak to potrebuje, ale človek by nikdy nemal zmeniť svoje „presvedčenie“ alebo „základné hodnoty“, lebo potom „stráca dôveryhodnosť.“⁵ Toto vyhlásenie skutočne odráža všeobecný princíp.

Komunistická strana je typickým príkladom neustále sa meniacich hodnôt. Napríklad od svojho založenia pred viac ako osemdesiatimi rokmi uskutočnila ČKS šesťnásť národných členských zjazdov a šesťnásť krát zmenila svoje stanovky. Odkedy sa ČKS dostala k moci, spravila počas vyše piatich desaťročí päť zásadných úprav čínskej ústavy.

Ideálom komunistickej strany je sociálna rovnosť vedúca ku komunistickej spoločnosti. Dnešná, komunistami ovládaná Čína, je však krajinou s najzávažnejšími ekonomickými nerovnosťami na svete. Mnohí členovia ČKS nesmierne zbohatli, zatiaľ čo v krajine žije 800 miliónov ľudí v chudobe.

Ideologické teórie ČKS začali marxizmom-leninizmom, neskôr boli doplnené maoizmom, Tengovými myšlienkami a nedávnymi Ťiangovými „Troma reprezentantmi“. Marxizmus-leninizmus a maoizmus nie sú vôbec zlučiteľné s Tengovými teóriami a Ťiangovou ideológiou – sú vlastne protichodné. Tento mišmaš komunistických teórií používaných ČKS je v ľudských dejinách vskutku raritou.

Meniace sa princípy komunistickej strany si do značnej miery navzájom odporujú. Od myšlienky celosvetového spojenia prekračujúceho národy a štáty k dnešnému extrémnemu nacionalizmu, od zrušenia všetkého súkromného vlastníctva a všetkých vykorisťovateľských tried k dnešnej predstave o podpore kapitalistov, aby vstúpili do strany. Včerajšie princípy sú už v dnešnej politike prevrátené a ďalšie zmeny možno očakávať zajtra. Nezáleží na tom, ako často ČKS mení svoje princípy, jej ciele sú jasné: získať a udržať si moc a absolútnu kontrolu nad spoločnosťou.

V histórii ČKS sa vyskytlo viac ako tucet hnutí, bojov „na život a na smrť“. V skutočnosti sa všetky tieto boje odohrávali vždy, keď sa odohrával presun moci a dialo sa to vždy po zmenách základných princípov strany.

Každá zmena straníckych princípov vzišla z krízy, ktorej ČKS čelila, a ktorá ohrozovala jej legitimitu a prežitie. Či už išlo o spoluprácu so stranou Kuomintang, proamerickú zahraničnú politiku, ekonomickú reformu a expanziu trhu alebo podporovanie nacionalizmu – každé z týchto rozhodnutí sa objavilo v čase krízy a všetky súvisia so získaním alebo upevňovaním moci. Každý cyklus, počas ktorého určitá skupina trpela prenasledovaním, bol neskôr obrátený, prenasledovaní sa stali prenasledovateľmi, pričom to bolo spojené so zmenami základných princípov ČKS.

Západné príslovie hovorí, že pravdy sú trvalé a lži pominú. Je to múdre príslovie.

IV. Ako povaha strany nahrádza a ničí ľudskú prirodzenosť

ČKS je leninský autoritársky režim. Od svojho vzniku ustanovil tri základné línie, t. j. intelektuálnu líniu, politickú líniu a organizačnú líniu. Intelektuálna línia sa týka filozofického základu komunistickej strany, politická línia sa týka stanovovania cieľov. Organizačná línia sa stará o to, ako sú dosahované ciele v rámci formátu prísnej organizácie.

Prvou a najdôležitejšou požiadavkou na všetkých členov ČKS a na tých, ktorých ČKS ovláda, je bezpodmienečné poslúchanie jej príkazov. O to sa stará organizačná línia.

Väčšina ľudí v Číne vie o dvojakej osobnosti členov ČKS. V súkromí sú členovia ČKS

⁵ Informácia podľa <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>.

obyčajnými ľudskými bytosťami s pocitmi šťastia, hnevu, smútku a radosti. Majú klady a zápory obyčajných ľudských bytostí. Môžu byť rodičmi, manželmi, manželkami alebo priateľmi. Ale nad ľudskú prirodzenosť a pocity sa stavia kultúra strany, ktorá podľa požiadaviek komunistickej strany presahuje ľudskosť. Takto sa ľudskosť stáva relatívnou a premenlivou, zatiaľ čo kultúra strany sa stáva absolútnou a nespochybniteľnou.

Počas kultúrnej revolúcie bolo úplne bežné, že sa otcovia a synovia navzájom mučili, manželia a manželky spolu zápasili, matky a dcéry sa navzájom udávali a študenti a učitelia sa k sebe správali ako nepriatelia. Kultúra strany v týchto prípadoch podporovala konflikty a nenávisť. Počas raného obdobia vlády ČKS boli mnohí vysokí úradníci ČKS bezmocní, keď boli ich rodinní príslušníci označení za triednych nepriateľov. Toto bolo opäť vedené kultúrou strany.

Moc strany nad jednotlivcom je výsledkom dlhoročnej propagandy ČKS. Tento „tréning“ začína v jasliach a materskej škole, kde sú odmeňované výhradne stranou schválené odpovede na otázky, odpovede, ktoré sa priečia bežnému ľudskému rozumu a detskej čistej povahe. Študentom sa dostáva politickej výchovy už od základnej školy, strednej školy, celou cestou až po univerzitu, kde sa učia nasledovať výhradne stranou schválené štandardné odpovede, v opačnom prípade neprejdú skúškou a nedokončia vysokú školu.

Keď člen strany hovorí na verejnosti, musí dôsledne dodržiavať stranícku líniu, bez ohľadu na to, čo si osobne myslí. Organizačná štruktúra ČKS je gigantickou pyramídou, s ústrednou mocou na vrchole, ktorá ovláda celú hierarchiu. Táto unikátna štruktúra je jedným z najdôležitejších rysov režimu ČKS, rys, ktorý pomáha budovať absolútnu poslušnosť.

Dnes ČKS úplne zdegenerovala na politický subjekt bojujúci o udržanie vlastných záujmov. Neusiluje sa už o žiaden z ušľachtilých cieľov komunizmu. Avšak organizačná štruktúra komunizmu zostáva a jej požiadavka na bezpodmienečnú poslušnosť sa nemení. Táto strana umiestňuje seba nad ľudskosť a ľudskú prirodzenosť a odstraňuje akékoľvek organizácie alebo osoby, ktoré považuje za škodlivé alebo potenciálne škodlivé pre jej vlastnú moc, či už ide o obyčajných občanov alebo o vysokých úradníkov ČKS.

V. Zlý duch odporuje prírode a ľudskej prirodzenosti

Všetko pod nebesami prechádza cyklami narodenia, zrenia, úpadku a smrti.

Na rozdiel od komunistického režimu dovoľujú nekomunistické spoločnosti (a to aj tie, ktoré trpia v područí totalitných režimov a diktatúr) aspoň nejaký stupeň samostatného rozvoja a sebaurčenia. Dávna čínska spoločnosť bola v skutočnosti riadená pomocou dvojakej štruktúry. Vo vidieckych oblastiach boli centrami nezávislej sociálnej organizácie rodinné klany, zatiaľ čo mestské oblasti boli organizované okolo cechov. Vládne právomoci neprekráčovali úroveň krajov.

Ani nacistický režim, ktorý sa v krutosti takmer vyrovnal komunistickej strane, neupieral ľuďom právo na súkromné vlastníctvo. Komunistické režimy vykorenili akékoľvek formy sociálnej organizácie nezávislej na strane. Zhora nadol ju nahradili vysoko centralizovanými mocenskými štruktúrami.

Ak bežné sociálne štruktúry umožňujú človeku alebo skupinám ľudí prirodzené sebaurčenie, potom komunistický režim ide svojou podstatou proti prirodzenosti.

Komunistická strana neuznáva všeobecné štandardy ľudskej povahy. Svojvoľne manipuluje pojmi dobrá a zlá, rovnako ako všetkými zákonmi a predpismi. Komunisti nepovoľujú vraždy, s výnimkou zabíjania tých, ktorých komunistická strana označí za nepriateľov. Úcta k rodičom je vítaná, pokiaľ rodičia neboli stranou označení za triednych nepriateľov. Zhovievavosť, spravodlivosť, slušnosť, múdrosť a vernosť sú všetko dobré vlastnosti, ale ľudia sa podľa nich nemajú riadiť, ak to strana nechce alebo jej to nevyhovuje. Komunistická strana úplne ničí všeobecné štandardy ľudskej povahy a stavia na princípoch odporujúcich ľudskej

povahe.

Nekomunistické spoločnosti všeobecne uznávajú dvojakú stránku ľudskej povahy, v ktorej je prítomné dobro i zlo a rovnováhu v spoločnosti udržujú ľudia, ktorí konajú podľa spoločenskej zmluvy⁶. V komunistických spoločnostiach je však odmietaný samotný pojem ľudskej povahy a neuznávajú sa ani pojmy dobra a zla. Odstránenie konceptov dobra a zla slúži podľa Marxa k úplnému zvrhnutiu filozofickej nadstavby starej spoločnosti.

Komunistická strana neverí v Boha a nerešpektuje ani prírodu. „Boj s nebesami, boj so zemou, boj proti ľudským bytostiam – v ňom nájde človek nekonečnú radosť.“ Toto bolo mottom ČKS počas kultúrnej revolúcie a prinieslo to čínskemu ľudu a krajine obrovské utrpenie.

Číňania tradične veria v jednotu nebies a ľudských bytostí. Lao-c' povedal v Tao-te-t'ing (Kniha o ceste a cnosti): „Človek nasleduje zem, zem nasleduje nebesá, nebesá nasledujú Tao a Tao nasleduje to, čo je prirodzené.“ Ľudské bytosti a príroda existujú v harmonickom vzťahu v nekonečnom vesmíre.

Komunistická strana je druh bytosti. Avšak je proti prírode, nebesiam, zemi a ľudstvu. Je to zlý duch, ktorý je proti vesmíru.

VI. Niektoré črty posadnutia zlom

Samotné orgány komunistickej strany sa nikdy nepodieľajú na výrobných alebo tvorivých činnostiach. Hneď ako sa chopia moci, pripútajú sa na ľudí, kontrolujú ich a manipulujú nimi. Rozširujú svoju moc až k najzákladnejšej jednotke spoločnosti, pretože majú strach, že stratia kontrolu. Monopolizujú si zdroje výroby a zo spoločnosti vysávajú bohatstvo.

V Číne siaha ČKS všade a ovláda všetko, ale nikto nikdy nevidel výpisy z účtov ČKS – k dispozícii sú iba výpisy z účtov štátu, miestnych vlád a podnikov.

Od ústrednej vlády po dedinské organizácie vo vidieckych oblastiach majú úradníci v mestách vždy nižšiu hodnotu ako komunistické kádre, takže najvyššie orgány mesta musia nasledovať inštrukcie výborov komunistickej strany na rovnakej úrovni. Výdavky strany hradia mestské organizácie a sú záúčtované ako výdaje mesta.

Organizácia ČKS je ako obrovský zlý posadajúci duch, ktorý je napojený na každú spoločenskú jednotku a bunku čínskej spoločnosti pevne ako tieň. ČKS preniká hlboko do každej vrstvy spoločnosti, vysáva ju a takto ju ovláda a manipuluje ňou.

Táto zvláštna forma posadnutia zlom už v ľudskej histórii v minulosti existovala, či už čiastočne, alebo prechodne. Nikdy však nemala také dlhé trvanie a nekontrolovala spoločnosť tak úplne ako za vlády Komunistickej strany.

Z tohto dôvodu čínski roľníci žijú v takej chudobe a otroctve. Nielenže musia živiť mestských úradníkov, ale ešte aj prinajmenšom rovnaký počet komunistických kádrov.

Z tohto dôvodu stratil obrovský počet čínskych robotníkov prácu. Po mnoho rokov odčerpávali všadeprítomné chápadlá ČKS peňažné prostriedky z ich tovární.

Z tohto dôvodu je podľa čínskych intelektuálov také ťažké získať slobodu myslenia. Okrem ich nadriadených má strana aj svojich agentov, ktorí sú všade a nerobia nič okrem sledovania ľudí.

Posadajúci duch musí úplne ovládnuť myseľ posadnutého, aby z neho vysal energiu kvôli svojmu prežitiu.

Podľa modernej politickej vedy pochádza moc z troch základných zdrojov: sily, bohatstva a vedomostí. Komunistická strana nikdy neváhala použiť monopol kontroly a moci na okrádanie ľudí o majetok. Navyše pripravila ľudí o ich slobodu prejavu a tlače. Zneuctila ľudskosť

⁶ Pojem z filozofie a spoločenských vied. Podľa tejto teórie sú všetky právne a mocenské vzťahy v spoločnosti dané určitou implicitnou dohodou medzi všetkými členmi danej spoločnosti.

a urobí všetko, aby si udržala absolútnu kontrolu moci. Z tohto pohľadu zlý duch ČKS kontroluje spoločnosť tak tvrdo, že to môže byť len ťažko porovnávané s akýmkoľvek iným režimom na svete.

VII. Zbavenie sa posadnutia ČKS

V „Komunistickom manifeste,“ prvom programovom dokumente Komunistickej strany, Marx vyhlásil, „Po Európe mátoží strašidlo — strašidlo komunizmu.“ O storočie neskôr je komunizmus viac ako mátožiacie strašidlo: nabralo podobu skutočného materiálneho tela. Rozšírilo sa po celom svete ako epidémia, zabilo desiatky miliónov ľudí a stovkám miliónov ľudí zobralo majetok a slobodu mysle a ducha.

Základnou dogmou komunistickej strany je zabaviť všetok súkromný majetok kvôli odstráneniu „vykorisťovateľskej triedy“. Súkromné vlastníctvo je základom všetkých spoločenských práv a často udržuje národnú kultúru. Ľudia okradnutí o súkromné vlastníctvo strácajú tiež slobodu mysle a ducha. Neskôr môžu stratiť ďalšie spoločenské a politické práva.

Keďže ČKS čelila kríze prežitia, bola v 80. rokoch 20. storočia nútená reformovať čínsku ekonomiku. Niektoré práva na súkromný majetok boli ľuďom prinavrátené. To vytvorilo diery v mohutnej mašinérii precíznej kontroly ČKS. Táto diera sa ešte zväčšila, keď si členovia strany začali hromadiť osobné majetky.

ČKS, zlý duch podporovaný násilím, podvodmi a častým „prezliekaním kabátov“, prejavuje znaky rozkladu a je znepokojený pri každom nepatrnom vyrušení. Pokúša sa prežiť tým, že hromadí väčšie bohatstvo a sprísňuje kontrolu, ale tieto opatrenia iba zintenzívňujú krízu.

Dnešná Čína vyzerá ako prosperujúca krajina, no sociálne konflikty sa dostali na úroveň nikdy predtým nevidanú. Použitím politických intríg minulosti sa môže ČKS pokúsiť o akýsi druh ústupku, prehodnotiť masaker na Námestí nebeského pokoja či prenasledovanie Falun Gongu, alebo si nájde ďalšiu skupinu, ktorú si zvolí za nepriateľa, čím si bude udržiavať svoju vládu teroru.

Na výzvy za posledných 100 rokov odpovedal čínsky národ dovozom zbraní, reformovaním svojich systémov a vykonaním extrémnych a násilných revolúcií. Bolo obetovaných veľa životov a väčšina tradičnej čínskej kultúry bola zničená.

Zdá sa, že nezostalo žiadne riešenie. Keď boli mysle Číňanov plné pochybností a úzkosti, ČKS využila príležitosť, aby vstúpila na scénu a nakoniec ovládla túto poslednú žijúcu starobylú civilizáciu na svete.

V budúcnosti si bude musieť čínsky ľud zvoliť opäť. Bez ohľadu na to, aká bude forma voľby, každý Číňan musí pochopiť, že akákoľvek nádej vkladaná do ČKS iba zhorší škodu spôsobenú čínskemu národu a dodá novú energiu zlom posadnutej ČKS.

Musíme opustiť všetky ilúzie, dôkladne preskúmať samých seba, nebyť ovplyvnení nenávisťou, chamtivosťou a túžbami. Iba potom sa môžeme zbaviť hroznej kontroly posadajúceho ducha ČKS, ktorý nás kontroluje posledných viac než 50 rokov. V mene slobodného národa môžeme obnoviť čínsku civilizáciu založenú na rešpektovaní ľudskej prirodzenosti a súcite voči všetkým.